

Едно момиченце отишло в гората самò и се изгубило.
Уплашило се, започнало да търси пътя. Вървяло, вървяло,
стигнало до една много спретната горска къщичка. В тази къщичка
живеели три мечки – баща мечок, майка мечка и детенце меченце.
Бащата бил голям и рошав и се казвал Мецан. И майката била голяма и
рошава, но не колкото бащата. Казвала се Меца. Меченцето се казвало Мечо.
Тримата били излезли – отишли за боровинки, но не заключили вратата.
Момиченцето било хем непослушно, хем любопитно и влязло без разрешение.

На масата в мечата къщичка имало една голяма лъжица и една голяма паница – на татко Мецан. До нея – по-малка лъжица и по-малка паница – на мама Меца. А до нея – съвсем малка лъжичка и съвсем малка паничка – на Мечо.

Момиченцето сръбнало с голямата лъжица от голямата паница, сръбнало със средната лъжица от средната паница, но най-много му харесало, когато сръбнало с малката лъжичка от малката паничка. Затова излапало всичката каша на Мечо.